

BLANKKI

BLANKO RY-N PÄÄ-ÄÄNENKANNATAJA

Uskomattomia tarinoita
kuolemattomasta rakkaudesta
ja elämän katoavaisuudesta

395
kpl

SISÄLLYS

- 95 Sami kertoo Ekasta Kerrastaan
- 95 Tositarina
- 95 Fuxit testaavat rastit
- 95 Vanhempi ja viisaampi selittää rasteista
- 95 Rastinvalvojat selittävät lisää
- 95 Kinkkuakin on syöty
- 95ja kuvia piirrelty
- 95 Myöhästyneet vuosikertomukset, osa I
- 95 Asiaa.

Päätoimittaja kiittää ja kumartaa asiaan sekaantuneita.

Ehdotukset, jutut, kuvat, kopiointisyytteet, lahjukset ym. sähköpostiosoitteeseen msaily@rieska.oulu.fi tai tavalliseen tapaan päin naamaa suoraan päätoimittajalle.

Postiosoite:

Blanko ry.

Oulun yliopisto / TOL

Linnanmaa

90570 Oulu

Blankki on Blanko ry:n virallinen pää-äänenkannattaja. Lehti ilmestyy n. 4 kertaa vuodessa. Lehti on kopiosuojattu. Se tosin löytyy 546:n osan uencodatussa muodossa alt.binaries.warez.ibm-pc:stä. Perinteitä noudattaen osat 1-30 ovat kadonneet bittiavaruuteen ja lehti repostataan noin kerran päivässä. Edelleenkin ilman kyseisiä osia. Vapaaehtoisia kiusanhenkilöitä etsitään.

Se suuri ensimmäinen päiväni TOLLilla.

Kello jotain *kauan ennen kukonlaulua* soi vekkari pirteästi kalustamattoman huoneeni kylmällä lattialla. Ponnistin itseni pystyyn kuin silloin varusmiehenä ollessani ja painelin pikaiseen aamusuihkuun (app. 15 min), jotta varmasti olisin raikkaana tänä tärkeänä ENSIMMÄISENÄ päivänä.

Reippaana poikana äiteen neuvoja kuunnellen tutkiskelen kaurapuuropaketin ohjeita ja yritän niitä seurailleen prosessoida itselleni kattilallisen tätä sangen mautonta aamuherkkua...ja tottakai kattilallinen, eihän sitä nyt yhdelle ihmiselle sen vähempää muonaa näin aamutuimaan osaa keittää.

Sanomalehden tutkiskelun lomassa fundeeraan elämän syvintä olemusta; eli mitenköhän sinne pitäisi pukeutua? Muistelen läpi kaikki mahdolliset tv-sarjat, mutten saa selvää kokonaiskuvaa, joten päätän heittää ylleni jotkut rentut vaatekaappini suunnattomasta valikoimasta (not).

Ottasko Repun? Kaverin, joka on kanssani kokenut niin paljon, ja juorunut eteenpäin niin vähän -> päätän ottaa repun mukaan. Eihän sitä koskaan tiedä, jos vaikka sais kyniä ja kumeja ja vihkoja tai vaikka peruskartastonkin. Inhottavaa niitä olisi käsissä kanniskella, ties vaikka arvaisivat ensimmäisen päivän opiskelijanressukaksi...

Pyörän olen pakannut muuttokuormaani, jotta voisin urheasti pyöräillä täältä keskustasta sinne opinahjoon joka päivä sateesta, tuiskusta, lumesta ja pakkasesta huolimati, säästäisinhän siinä markan poikineen. Sitäpaitsi ujoikona maalaispoikana en ole perehtynyt vielä tähän paikallisliikenteen mystiseen maailmaan, kotikylässä kun menee postiauto kahdesti viikossa. Potentiaalisen pyöräilyreitini olen huolellisesti miettinyt jo viikkoja aikaisemmin, jopa käynyt edellispäivänä testaamassa ja havainnut sen hyväksi, tästä se matka sujuu jouhevimmoin

Tottakai parkkeeraan pyöräni mahdollisimman kauas, suurinpiirtein ensimmäiseen paikkaan, mihin vain huomaan muidenkin jättäneen kulkuneuvonsa, ja kävelen hyväryhtisenä ja tärkeän näköisenä (näin olen nähnyt telkkarissa tehtävän) kohti ovea, jonka jälkeen ei sitten olisi mitään hajua seuraavista koordinaateista. Päätän luottaa luontaiseen selviytymiskykyyni ja epäonneeni; eli löytää loppujen lopuksi kymmenien väärin paikkojen jälkeen perille siihen saliin, jossa meidän ensimmäisen vuoden opiskelijoiden on määrä kokoontua.

Kävelen ties kuinka monennella käytävällä ja tutkailen huoneiden numeroita ja puistelen päätäni; ei sinne päinkään! Vaihdan käytävää. Tätä toistuu muutamia kertoja, kuten olin ounastellutkin. Sitten eksyn käytävälle, jonka oletan (taas) oikeaksi. Edempänä näkyinkin jo muita ihmisiä odottelemassa erään oven luona, jonka hahmotan juuri siksi, jota olen etsiskellytkin. JES! Olen löytänyt oikeaan paikkaan, kyllä ne opiskelut tästä lähtee käyntiin...

Salissa ollaan. Jännittää! Paljon erinäköisiä ihmisiä ja kaikki niin viisaan ja varman oloisia. Onkohan mä sittenkään oikeassa paikassa? Katsellaan ja kuunnellaan,

mähän voisin kehittää jonkin tekosyn, jonka nojalla poistua täältä, jos paikka kaikista varmistuksista ja kyselyistä käytävällä huolimatta olis erheellinen.

Joku puhuu edessä. Toivottaa tervetulleeksi. Kiitos!. Yleisiä asioita. Sivistyssanoja, asioita, joista ei oo hajuakaan, korkeita setiä ja tätejä. Aika iloisen näköisiä. Mikähän niitä hymyilyttää? Kait me ollaan niin untuvikon näköisiä... Puhetta paljon. Mielessä tuhansia kysymyksiä, niitä on vain niin paljon, etten tiedä mitä kysyisi. Esittelemme itsemme. Monella koulutusta alalta. Kuulemme olevamme tiedeyhteisön jäseniä, huvittavaa: tällainen umpiluupää jossain tiedeyhteisössä jäsenenä! Nooh, kaikkea uutta sitä aina oppii..

Päivä kului sängen nopeasti yritellessäni selventää itselleni senhetkistä sijaintia, samoin kuin sitä, että mihinkä seuraavaksi pitäisi sitten mennä ja miksi. Päätin ovelasti piilottaa tyhmyteni/ tietämättömyyteni ja soluttauduin muuhun massaan ja tietävän näköisenä seurasin muita paikasta A paikkaan B jne.

Hmm, kaikesta tärkeintä informaatiota tuli, kun saimme tietää ruokapaikkojen sijainteja ja hintoja, sillä aamupuuro oli kaikessa jännityksessä päässyt sulamaan turhan aikaisin. Nyt en tasan tarkkaan mene vannomaan, mikä mahtoi olla tämän historiallisen päivän pääruokalajina, mutta sen muistan selkeästi, että fuksina olin jättänyt ylioppilaskunnan maksukuitin kämpille ("varmaan talteen"). Seurauksena ruokailu normaaliin hintaan (ARGH*!)

Päivän muita tapahtumia ei pahemmin EN-- muistu mieleen (kiitos lukuisten muistinnollaus-keikkojen, mm. fuksisaunan, joka oli vielä samana iltana...)

Uusi sivu historiassa on kääntynyt !!

Teidän kaikkien oma pikku fuksinne,
Sami Kotipelto

PELATEN SITÄ TURVALLISESTI

- kuinka pidät huolta itsestäsi ja stuffista, kun sinusta tulee **OPISKELIJA** -

(pohjautuen USA:ssa matkailijoille jaettavaan AAA:n 1993 julkaisemaan lehtiseen *Playing it safe - taking care of yourself and your stuff when you become a tourist*, jonka exc- ryhmä löysi hotellihuoneestaan)

Yleisiä ohjeita yliopistolla liikkumiseen

- Ole varuillasi ja tarkkaile ympäristöäsi koko ajan
- Seiso suorana ja kävele varman näköisenä
- Luota vaistoihisi. Jos jokin asia ei tunnu olevan oikein, poistu yliopistolta välittömästi.

Vinkkejä koulumatkan turvallisuutta varten

- Pidä polkupyöräsi kunnossa, ennen liikkeelle lähtöä tarkista renkaiden ilmanpaineet, ketjujen kireys jne.
- Yritä pysytellä pääteillä
- Älä poimi tarakallesi liftaajia
- Pidä aina mukana taskulamppua, palosammutinta ja ensiapulaukkua
- Kun pysähdyt koulumatkallasi tauolle, mene WC:hen lastesi kanssa (jos sinulla ei ole lapsia, muidenkin lapset käyvät)
- Älä pysähdy auttamaan ketään hädässä olevaa. Sen sijaan etsi puhelin ja soita poliisille.
- Etsi aina epäilyttäviä tyyppisiä ja keinoja välttää heitä
- Jos joudut pysähtymään pyörälläsi pimeään aikaan, valitse hyvin valaistua, miehitetty huoltoasema
- Jos pyöräsi törmätään, älä hyppää pois pyörän selästä, vaan aja palo- tai poliisiasemalle
- Jos joudut pysähtymään liikennevaloihin, jätä eteesi tilaa, jotta voit tarvittaessa päästä nopeasti pois paikalta

Entä jos polkupyöräsi hajoaa koulumatkalla?

- Sido valkoinen vaate pyörän sarviin
- Ole varuillasi, jos joku tarjoutuu auttamaan sinua ja vältä muukalaisia
- Jos joku viittoilee, että pyöräsi rengas on tyhjä, niin älä pysähdy ennenkuin viittoilija on hävinnyt näkyvistäsi. Yritä päästä kansoitettulle paikalle.

Kun pyöräsi on parkissa

- Älä jätä karttoja lojumaan pyöräsi päälle
- Yöllä parkkeria valaistuun, näkyvään paikkaan

- Ole varuillasi, jos parkkeeraat pyöräsi pyörätelineeseen. Katsela ympärillesi, ennenkuin nouse pyöräsi selästä / selkään.
- Jos joku seuraa sinua, kun kävelet pyörällesi, niin kävele pyöräsi ohi ja etsi apua.

Vinkkejä turvalliseen elämiseen PSOAS:n solussa

- Kun muutat, katsela aulassa hengaavia ihmisiä, jotka saattavat kuunnella sinua. Ole epäileväinen, jos joku tarjoutuu auttamaan sinua muutossa. Ja aina kun menet soluusi, varmista, ettei sinua seurata.
- Jos joku kuulee solusi osoitteen, pyydä, että voit vaihtaa solua
- Älä jätä huoneeseesi mitään arvokasta

Odottamattomat vieraat

- Kun pizzamies koputtaa ovelle, älä avaa, varsinkaan jos et ole tilannut pizzaa!
- Pidä ovesi lukittuina (myös parvekkeen ovi!)
- Älä avaa ovea kellekään! Vaikka talonmies tulisi ovelle, niin soita ensin isännöitsijätoimistolle.
- Älä jätä avaimia lojumaan, kun olet rannalla tai altaalla
- Harkitse kannettavan hälyttimen ostamista

Kun olet pois asunnostasi

- Yritä viettää mahdollisimman epäsäännöllistä elämää ulkonakäyntiaikojen suhteen
- Ennenkuin lähdet asunnostasi, jätä TV päälle, verhot suljettuiksi ja laita ovenkahvaan lappu "Ei saa häiritä"
- Jos olet menossa lenkille, kysy turvamieheltä mikä on turvallinen lenkkeilyreitti
- Aina kun olet pois, kerro muille seurueesi jäsenille missä olet ja milloin tulet

Luennoilla ja luentojen välissä

- Kun menet luentosalista toiseen, valitse turvallisimman, ei välttämättä lyhin, reitti
- Pidä kavereidesi käsistä kiinni, kun kuljet ihmisjoukkojen (esim alakuppila) läpi, harkitse turvaremmin käyttöä
- Kun kaverisi täytyy mennä WC:hen, mene hänen mukanaan
- Laske kaverisi joka luennon jälkeen
- Älä puhu kellekään muulle tuntemattomalle kuin poliisille ja viranomaisille
- Anna kavereillesi pillit ja ohjeet, että niihin saa puhaltaa vain, jos eksyy joukosta
- Jos sinusta tuntuu, että sinua tarkkaillaan, niin ryntää vauhdilla esim paperikauppaan tai poliisiasemalle
- Jos sinulla on luentoja illalla, niin pysy koko ajan käytävillä, joilla on valot päällä
- Jos käytävän reunoilla on viherkasveja, niin kävele käytävän keskellä
- Älä pidä mukanasii liian montaa laukkua
- Jos eksyt, älä näytä eksyneeltä
- Jos olet yksin ja joku tulee kysymään tietä luentosaliin, niin käyttäydy kuin odottaisit ystäväsi. Pidä riittävä etäisyys tienkysyjään ja etsiskele katseellasi paikkaa, minne paeta.
- Aina kun olet vaarassa, niin pidä paljon melua

Kuinka et erotu joukosta

- Älä pidä kalliita koruja
- Kanna mukanasii matkashekkejä, älä suuria summia rahaa
- Vältä kuljettamasta mukanasii laukkua. Jos sinun kuitenkin täytyy kantaa laukkua, kanno sitä edessäsi ja pidä siitä lujasti kiinni.
- Älä käytä pankkiautomaattia yksin tai pimeän aikaan. Kun saat rahaa pankkiautomaatista, pistä kaikki rahat heti taskuusi.
- Jos joku haluaa laukkusi, lompakkosi, avaimesi tai polkupyöräsi, niin älä pane vastaan

Näitä ohjeita seuraamalla muodostuu opiskeluajastasi turvallinen ja miellyttävä kokemus!

TOLLINMUKSUT TESTASIVAT FUXISUUNNISTUKSEN

Suuren biletarjonnan joukosta TollinMuksut valitsivat testattavaksi OLUT ry:n järjestämän fuxisuunnistuksen.

Lähtöpaikan valinta oli hyvä, löysimme kaikki hyvin perille. Innokkaina ja teinireput täysinä ilmoittauduimme kisaan. Kartta käteen ja taktiikkaa suunnittelemaan. Oleellista oli myös nestetankkaus sillä kovassa kilpailussa ei ole varaa missauksiin.

Ensimmäinen rasti oli Kemian labra. Pipetit ja pumpetit olivat selvillä, sillä joukossa oli alan entinen tieteenharjoittaja. Plussia helpoille kysymyksille, miinusta tuomarille, jolle ei lahjukset kelvanneet.

Toinen rasti oli pyörimistä, juoksua ja hakkausta. Haalarit saavat kiitosta, niihin oli helppo tehdä lisää kädenreikiä. Sauvan kiertämisestä sai hyvät kierteet juoksuun. Tulipa kaadettua muutama tuomarikin, sanoi keilapalloksi tässä tilaisuudessa nimetty fuxi. Tuomareilta lisäpisteitä tupakalla. (Malboro Light 486xx)

Kolmas rasti: Betonikaaret. Olimme jo luopumassa rastista, kunnes törmäsimme pyöräilevään sanansaattajaan, betonikaaret = betonipallo, uusi funktio syntynyt! Ei muuten löydy nykysuomen sanakirjasta. Voitto kotiin! Lisäpisteitä kännikästä ja tyttöjen napatanssista. Karvainen napa bongattu! Kartta cyclattiin seuraavalle rastille Tuiran uimalaan odottamaan, mutta unohdimme tämän hetken kuluttua ja pidimme reppusulkeiset. Tässä vaiheessa joillakin jäsenillä oli havaittavissa ylikuntoa, maaperän tutkimiseenkin oli kiinnostusta jopa siinä määrin, että housun polvet olivat vihreät.

Neljäs rasti, Tuiran uimala vaati matkustamista bussilla sillä utterasta yrityksestä huolimatta ei yhdeksän henkilöä mahtunut Golfiin. Bussissa oli hyvää aikaa tarkastaa nestekiintiöt hilpeästi hiljaisesti sivistyneesti kanssa matkustajat huomioiden keskustellen, sillä betonikaarien etsiskely oli vaatinut ylimääräisiä tankkauksia. Siispä päätimme kiertää ylimääräisen rastin kautta... Tapuliin nesteosastolle. Nestetankkauksesta johtuen osa joukosta yritti hämätä dopingtuomareita ristiinpissamalla, vaikka kiinni jäämisen riski on suuri. Saavuimme Tuiran uimalaan neljännelle rastille...

Fuxi, joka cyclasi kartan: *Missä helvetissä te olette olleet? Minä olen odottanut teitä turmin!*

Muu ryhmä vastaa: *Miten niin... me käytiin vain ostamassa nesteitä Tapuliin!*

Fuxi, joka...: *No oisitte te voineet heti tulla tänne ja sitten vasta Tapuliin!*

Muu ryhmä: *No, mutta ku o o oli niin suuri nestevajaus!*

Ryhmä lähestyy tuomareita: *Mitä meidän pitää tehdä?*

Tuomari örisee naama hiekkaan kaivautuneena: *öörzyökkfukksfuxsblakblantiettoo*

Ryhmä: *Mikä sillä on hukassa - eikö rantakausi ole jo ohi???*

Tuomari 2: *Tuomari 1 ei ole enää tuomari!*

Ryhmä: *Onko sillä pisteet hukassa?*

Tuomari 2: *Tehkää hiekkallinna tai tietokone*

Ryhmä: *?????????*

UPEA hiekkallinna valmistui useine lasitorneineen ja vesivallihautoineen... Pisteiden jako alkoi. Ryyppyillä ja navoilla lisäpisteitä. - You can't beat that, kommentoi tuomari. Plussia tuomarin järjestämälle ohjelmanumerolle ja sinisille haalareille.

Viides rasti pyöräili vastaan. Tämän rastin perässä oli vaikea pysyä, mutta maximi pointsit tuli himaan. Plussia hyvistä pisteistä, miinuksia liikkuvasta rastista.

Kuudes rasti: lypsypaikka, hyvä lehmä, hyvä lypsäjä, Piippolan vaari kajahti ilmoille. Keilapallolla jälleen täyskaato.

Täytyi pistää juoksuksi, aika loppuu, aika loppuu... Seitsemäs rasti: Rauhala. Kaljanjuontia, rintsikoiden näyttelyä ja säärrien suutelua, tuloksena punaisia poskia ja häketyineitä tuomareita. Plussia nestehukan korjaantumiselle ja hyvillä säärille (suutelijan puh. toimituksessa).

Reittisuunnitelman mukaan yhdeksännelle rastille. Rotuaari ja vaatteet vege. Mutta meillä tytöillä oli niin kylmä... Onneksi Blankofuxiryhmä2 hoiti homman kotiin: kaikki boitsut bokseissaan ja kaksi jopa ilman... Plussia pojille, pojille, pojille... ja kaverille kanss.

Saavuimme kahdeksannelle vai pitäisikö sanoa kolmannelletoista rastille!! Kännikkä epäkunnossa, suorat signaalit (AnisUVA, URL, GSM) tuomarin silmiin, lähti suomet tuomarin silmistä mutta lähti suomujen lisäksi koko tuomari, valitukset Nokialle!!! Miinuksia maisemaesteistä: strippaava kanssakilpaileva fuxi jäi bongaamatta.

Jami, jami, nami, nami, pusi, pusi, MAALI! Tanssin huumassa jäivät lisäpisteet hankkimatta. Bändi hoiti korvien puhdistuksen ja salin tyhjentämisen. Jatkoille maailman lihavimman kissan luo, ihmettelemään vanhemman tieteenharjoittajan Laanojan raikasta olemusta (ja kännykkää, joka kuoli!).

TARRA SELITTÄÄ..

Joukko iloisia blankolaisia, jo n:ttä vuosikurssia, päättivät VIIMEIN saada sen, mikä heiltä vielä puuttui: fuxisuunnistuksen voiton, diplomin työhuonetta koristamaan. Siitä alkoi armoton kouluttautuminen tulevaan kisaan, jossa kilpailu tulisi olemaan kovaa ja pelaajat häikäilemättömiä... Vai miten se nyt menikään?

Kaikki alkoi minun osaltani siitä, kun puhelimen ääni rikkoi PSOASin perheasuunnon rauhan ja ennenkuin olin kerennyt siitä toipua, oli vanhempi tieteenharjoittaja minut jo manipuloinut osallistumaan fuxisuunnistukseen. En koskaan saanut tietää kuinka moni ihminen oli jakanut saman kohtalon sillä erotuksella, että olivat toipuneet ennen määräaika, tiistaita 19. syyskuuta klo 17:45, jolloin kilpailun oli osaltamme määrä alkaa.

Saapuessani paikalle sainkin huomata, että olin onnellisesti viimeinen ja ryhmä - Tero Viiru, Mikko With, Jukka Jokiniva, Emmi Kaivanto, Toni Sandelin ja Maarit Korhonen - oli mimua jo odottelemassa ja naukkalemassa lahjuksia.

Ensivaikutelma suunnistuksesta olikin loistava, sillä JJniva henkilöstön johtamista opiskelleena (ja armeijasta melkein kenraaliksi valmistuneena) oli ymmärtänyt sen, että aivan ensimmäiseksi pitää voittaa omien joukkojen luottamus ja saada oma väki puhaltamaan .. niin, eli tarjosi huikan.

Blankon ryhmä "Blanko 4.7E" lähti onnistuneesti, joskin illan siinä vaiheessa vielä viimeisenä, noin kymmenen lisäpisteen kera nolannelta rastilta (siis lähtöruudusta) onnistuneiden lahjontakierroksien jälkeen. Tavallista uteliaammille telluksen talleajille päätimme kertoa 4.7 olevan "vuosikurssien keskiarvo" ja E tarkoitti tietysti enhanced/enchanted, lukijasta riippuen. Fyysisesti tämä tietysti tarkoitti sitä, että meillä oli Emmi joukkoa kaunistamassa.

Ensimmäinen rasti meni sangen pikaisesti, ikään kuin huomaamatta. Siitä muistoksi jäi ankan muotoinen pumpetti ja kemistit kyselemässä hassuja. Pois rastilta pääsimme pääosin traumaoitettuina.

Toisella rastilla tulikin jo "tenkkäpä", sillä siellä järjestelmän oli tukkinut selvä ylikuormitus. Tässä aito blankolainen pääsi rehentelemään rintaansa, sillä sellaista ei olisi koskaan tapahtunut, jos asiasta olisi tehty asianmukaiset riskianalysit, herra Yourdonin notaation mukaiset kaaviot sekä käytetty tarpeeksi taikajuomaa, kuten omalla maalla on tapana. Suuren tylsistymisen tuloksena kirjaajallakin on tullut selvä muistikatkos, sillä sen sijaan, että allekirjoittaneella olisi jotain muistikuvia kyseisestä rastista, muistoja onkin useista kaljapulloista ja Kaijonharjun SPAR-marketista. Kuitenkin toisen rastin ansioksi kirjattakoon kahden kaunistavan jäsenen kiinnittäminen ryhmään -- iloiset fuxityttösemme Nättisen Minna ja Malpamon Jonna. Rastilla oli myös selvä humalluttava vaikutus myös ihmisiin jotka eivät tietävästi alkoholia rastilla juoneet. Rastilla purettiin myös ylimääräistä energiaa ja

agressioita, mutta valitettavasti taistelulajiasiantuntijamme kuului rastin ajan loittoryhmään.

Kolmas rasti osoittautui suureksi ongelmaksi ja olisi saattanut jäädä suorittamatta, jos vakoilua ei olisi suoritettu: maantieteilijät olivat myyneet rahapulassa kompassinsa ja eksyneet rakkaalla kampusalueella aivan omituisesti humanistiruokalan tietämillä. Onneksi blankolaiset mihinkään ja kehenkään luottamatta ymmärsivät tehdä ryhmäinvälistä yhteistyötä, jonka tuloksena oli eksytysyrityksen paljastuminen.

Samalla ryhmämme sai järjestettyä päänsärkyä useimmille paikallaolijoille, etenkin JJnivalle, jota Tero otti ja potkaisi päähän. Onneksi Jukalla oli kypärä päässä ja jäi vielä paljon aivosoluja joita tuhota myöhemmin illalla.

Latinohumpan yhä soidessa mielissämme jatkoimme seuraavalle rastille ennätysvauhtia, pyörillä.

Tuiran uimarannalle -- omalle maalle -- delegiomme saapui urheilusta ja pyöräakrobatiasta virkistyneenä. Saimmekin heti havaita, että paikalliset edustajat yhtä lukuunottamatta eivät olleet urheilleet pitkään aikaan, eivätkä siten olleet kovinkaan virkeän ja raikkaan olosia, vaikka joltain puhetta tulikin enemmän kuin tarpeeksi. Selvimmän oloinen oli organisaattori Pekka, joka epätoivon vimalla yritti pitää rastia kasassa, mutta sitten hieman myöhemmin päätti alkaa viilennellä oloaan moisen kiireen jälkeen. Tarina ei kerro selvisikö kännykän akku.

Huhutietojen mukaan Oulun uskavaiset ryhmittymät tekevät vieläkin pyhiinvaelluksia Tuiran uimarannalle, sillä he uskovat, että siellä ihmiset oppivat puhumaan kieliä nähtyään ryhmämme vaikuttavan esityksen jossa -- myöskin huhupuheiden mukaan -- puhuttiin ainakin kymmentä eri kieltä.

Tässä vaiheessa tiimimme havaitsi ajan olevan tiukassa - vähän niinkuin minä nyt, kirjoittaessani tätä - ja alkoi pitämään huomattavaa kiirettä seuraavien rastien läpi, joista muistoksi on jäänyt noin 60-80 pisteen lisäksi kauheasti metsän ääniä (soidinmenot?) ja lehmä. Kukaan ei toivottavasti tiedä miksi.

Matkalla kohti keskustaa piipahdimme ei-niin-rauhallisessa Rauhalassa, jossa tiimimme esitti yhdistetyn strippaus- ja ryyppäysperformanssin.

Keskustan rotuaarin pateettisen suorituksen jälkeen - pohjalukemat, vain 7 pistettä - suorituimme Kantiksen eteen joikaamaan rakkaasta laitoksestamme. Täällä saimme kuulla, että jotkut blankon fuksit olivat onnistuneet moninverroin paremmin edellisellä rastilla ja siitä masentuneena, liki kyynelehtien suuntasimme kohti Cafe Rumbaa...

Cafe Rumbassa - sillä pelkkää rumbaa se oli tärykalvojen huutaessa kilpaa bändin solistin kanssa - yritimme selviytyä sekä säästää järkkemme ja tärykalvomme, odotimme tulosta tunitolkulla, nousuhumalassa tietenkin..

Viimein hetki sitten tuli ja BLANKO voitti kaikesta vihollisten suunnittelusta huolimatta. Väsyneenä, mutta onnellisena, pääsin viimein lähtemään mölystä kotia -- yhä vahvassa nousuhumalassa, tietenkin, mielessä kaksi vieraskielistä sanaa joiden syvällisen merkityksen olin mielestäni lukenut vanhempien tieteenharjoittajien naamalta:

MISSION ACCOMPLISHED.

Rastinvalvojen kokemuksia:

Rastinvalvontaan valmistauduttiin vaadittavalla huolellisuudella ja niinpä P, R ja L kävivät viileähköä säätä ennakoiden saunomassa enne itse tapahtuman alkua. Samalla totutauduttiin mahdollisten lahjuksien vastaanottamiseen nauttimalla muutama mallasjuoma. Iso pullo tummaa nestettä päätettiin säästää rannikolle.

Ryhmä hajosi ennen rastille menoa strategisista syistä; rastin alkamisajankohta oli epäselvä (R:1700, V:1800, P:ei tiennyt asiasta mitään). Siispä P siirtyi välineidenhankintaan Linnanmaan Halpalaan, R sunnisti kohti rastipaikkaa Tuiran uimarannalle ja V poljeskeli keskustaan henkisen valon johdattamana. Loppujen lopuksi kävin ilmi että rasti alkoi 1800 joten kaikki olivat hyvissä ajoin perillä.

Rastille saapui ensimmäiseksi pääosin naispuolisista edustajista koostunut fuksijoukkue. Lahjonta oli heikkoa mutta malliksi rastinvalvojat lahjoivat myös rastilaisia. Tässä vaiheessa tilanteeseen astuikin jo sitten se normaali tumma pilvi joka hieman sekoitti näkö-, kuulo-, haju-, ja tuntoaistia. Hiekkalinnoja ja -tietokoneita tuli silti arvosteltua aika lailla ja joissain linnoissa oli kuulemma viinikellari ja tietokoneissa erikoisnappulat muistin nollamista varten (jos vaikka pitää saada BIOS tyhjäksi tai jotain).

Rastinvalvonta on siis kaikin puolin hauskaa puuhaa, kunhan vain lahjontaa harrastetaan enemmän ensi vuonna. Haittapuolena mainittakoon ylenmäärin lahjottu V joka nukahti rannalle ja P joka ajoi pyörällä Laanaojaan. R säästy suuremmitta kommelluksitta. Ensi vuonna parempi tuuri (jos olisi vaikka kamera mukana, P lupautui ajamaan uudelleen Laanaojaan...)

LIHAA & DISKETTEJÄ

eli

Sikab... ei kun siis Kinkkukarnevaalit '95

Talo sijaitsi järven rannalla syrjällään muusta asutuksesta, ikäänkuin pyrkien vetäytymään omaan rauhaansa ympäröivän asuinalueen levottomilta nuorilta. Huhu kertoi, että aktiivisin heistä oli viimein löytänyt tiensä leivättömän pöydän ääreen, mutta seutu ei siitä rauhoittuisi kuin hetkeksi.

Pitkänhuiskea nuorimies ajoi pyörällään Talon pihaan ja alkoi tarkkasilmäisesti tarkastella Taloa ja sen pihaa. Aikansa pihapiiriä tutkittuaan hän kaivoi taskustaan avaimet, aukaisi lukon ja katosi Talon sisään. Hän ei selvästikään ollut paikallisia nuoria, sillä he käyttivät avaiminaan sorkkarautaa ja rautasahaa. Ei, hänellä ei selvästikään ollut mielessä normaali kaiken irtonaisen sosialisoinnin talosta, vaan jotain aivan muuta.

Sisällä hän ei pakannut 30 000 mk:n arvoisia äänentoistolaitteita reppuunsa, kuten paikallinen nuori olisi tehnyt, vaan testasi niiden toimintakunnon ja alkoi järjestellä paikkoja. Taloa lähestyi kaksi haalaripukuista hahmoa, joille mies meni aukaisemaan oven.

-Terve, pienempi heistä sanoi, oletko ensimmäinen?

-Kyllä joo, pitkä mies vastasi ja jatkoi: täällä on vielä järjestelemistä, mutta niin taitaa olla ulkonakin.

-Joo, tukevampi tulijoista vahvisti, meidän pitää a) raivata grillikatokseen tilaa b) pystyttää sinne nuo tellingit ja c) pistää sika niihin roikkumaan. Tämä mies oli selvästi ennenkin ollut tekemässä sitä mitä he nyt aikoivatkin tehdä, joten arpomiseen ei käytetty sen enempää aikaa, vaan miehet alkoivat hänen johdolla valmistella paikkoja iltaa varten.

Pian alkoi muitakin haalaripukuista ihmisiä valua paikalle. Opiskelijabileet olivat ilmiselvästi alkamassa. Arvovaltaisen näköinen tummahiuksinen nainen ihmetteli missä sika mahtaa olla. Isompikokoinen haalaripukuinen mies kertoi ystävällisesti, että sika sijaitsee hänen jalkojensa juuressa olevassa paketissa. Ja toden totta - pahvikääreiden välistä pilkisti sian pää.

Pitkä ja pätkä repivät sian ympärillä olevat kääreet pois ja alkoivat kiinnittää ruhoa paremmin sen läpi kulkevaan vartaaseen. Kokeneempi vanhempi tieteenharjoittaja antoi asiantuntevia neuvoja vierestä, kun nuoremmat opiskelivat siankiinnityksen alkeita.

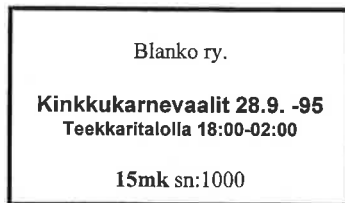
Pian oli ruho tukevasti kiinni vartaassa ja ruho oli valmis illan päätapahtumaa varten. Sian kantamista grillikatokseen vanhemmat tieteenharjoittajat eivät uskaltaneet antaa nuorempien tehtäväksi, vaan raahasivat ruhon pitkin nurmikkoa kantoivat ruhon pitkin nurmikkoa grillikatokseen ja ripustivat sen lämpenemään grillin ylle.

Grilliin oli pantu jo valmiiksi tuli (sytyksessä käytetty suhde: 1 osa hiiliä, 1 osa syytysnestettä), joten sika alkoi heti lämpenemään illan juhlia varten.

Pitkänhuiskea nuorimies ja hieman karvaisempi vanhempi tieteenharjoittaja lähtivät lämmittämään saunoja, ja mitä he saunatiloista löysivätkään: ihan kokonaisen koskemattoman pullon Olvi-olutta! Luonnollisestikin miehet päättelivät oluen olevan saunatontun jättämä palkkio saunan lämmittäjille, joten he joivat sen sulassa sovussa pois. Ei enää huhupuheita Joulupukin olemassaolemattomuudesta.

Tässä vaiheessa järjestelyt olivat jo loppusuoralla, ja raivattuaan tilaa tanssilattiaksi opiskelijat istuivat juomaan olutta ja kuuntelemaan juuri saapuneen dj:n musiikkivalikoimaa. Pitkänhuiskea nuorimies ei kuitenkaan saanut istua kovinkaan kauaa, sillä hänen oli vielä viimeisteltävä illan ohjelma. Rungon hän oli tehnyt jo aikaisemmin päivällä käyttöjärjestelmien luennolla, mutta nyt hän puhtaaksikirjoitti sen punatukkaisen sihteerikkönsä avustuksella, jonka värähtelytaajuus tosin oli hiukan liian lähellä dj:n soittaman muusiikin vastaavaa. Tämä aiheutti hillitöntä hytkymistä.

He saivat ohjelman kuitenkin valmiiksi hyvissä ajoin ennen sen esitystä, joten tässä he lipsuivat hieman perinteistä, mutta eihän mikään ole täydellistä. Pileet olivat tällä välin pyörähtäneet käyntiin ja porukkaa valui koko ajan lisää. Kaikki vilauttivat ovensuussa levykettä, jonka tarrassa luki:

Ukko Ylijumala näytti suosivan näitä juhlia, sillä aurinko jakoi tauotta säteitään kunnes painui horisontin taakse. Ihmiset ostivat grillikatoksesta sika-annoksia ja muurinpohjalettuja, joita vanhemmat tieteenharjoittajat myivät pilkkahintaan. Kaikki olisi ollut idyllistä, ellei dj olisi soittanut niin hyvää musiikkia, että lähes kaikki innostuivat hyppimään lavalla vatsat täynnä possua.

Illan pikkuhiljaa pimetessä porukkaa valui pikkuhiljaa lisää paikalle. Tummansinisten haalareiden lisäksi paikalla oli runsaasti siviilivaatteissa olevia ihmisiä, ja muutama mustahaalarinenkin henkilö. Bileiden johtoporras kummasteli mustahaalaristen vähäistä osallistumisprosenttia eräältä heidän edustajaltaan. Hän vastasi:

- Meitä logopedistejä on siksikin niin vähän, että olemme saaneet kuulla että olitte kysyneet motivalaisia ennen meitä.

- Joku on vuotanut..., pitkä blankolainen kirosi katkerasi. Syyllistä etsitään yhä.

Ilta jatkui kuitenkin erittäin sopuisissa merkeissä. Tosin eräs mustapukuinen kaikkosi heti sen jälkeen, kun oli tanssinut erään atleettisen blankolaisen kanssa.

Eräs punatukkainen blankolaistytönen sai yht'äkkiä päähänsä, että hänen täytyy päästä parturiin. No, kaikki parturit olivat tietenkin menneet jo ajat sitten kiinni, mutta

eräs kameran kanssa heilunut blankolaismies tarjosi ystävällisesti apuaan ko. neitokaiselle, ja he häipyivät kerimäkoneen kanssa saunatiloihin.

Kun he puolen tunnin kuluttua palasivat, kävi ilmi, että kohtelias blankolainen oli nauttinut liuottimia hiukkasen liikaa, sillä tyttö oli muuttunut täysin kaljuksi, lukuunottamatta otsatyhtöä ja paria pielosta keskellä päätä, jotka sijaisparturilla oli jäänyt näön sumetessa leikkaamatta. Tämä hieman erikoinen lopputulos jostaan syystä ei kuitenkaan näyttänyt järkyttävän juhlijoita, vähiten tyttöä itseään. Seuraavana päivänä talon siivooja kommentoi saunantilojen lattialta löytämäänsä karvakasaa: "Hyvän aika, täällähän on joku leikannut partansa!".

Saunat olivat loppuillankin aherassa käytössä, sillä siellä fuksit suorittivat puhdistusmenonsa illan päätapahtumaa varten, tosin tietämättään. Jopa naishenkilöt kunnioittivat Blakon miehiä perinteitä ja saunoivat kuin miehet ainakin. Tosin he joutuivat tyytymään vain toistensa seuraan, sillä heidän mukaan pyytämänsä mies ei ollut suostunut kunnioittamaan heidän saunomistaan läsnäolollaan. Ilmiselvä fuksi. Kellon alkaessa lähestyä iltakymmentä, tunnelma tuntui tiivistyvän käsinkosketeltavan tiheäksi. Nuorimmat kokoontuivat sisätiloihin ilmiselvästi odottamaan jotain hyvin tärkeää. Joku kysyi toiselta jotain haalareista, mutta sai vastaukseksi vain pään pyöritystä.

Sitten alkoi tapahtua; dj laski mikrofonin yläkerran tasanteelta alhaalla odottavalle pienelle tosilyhytpunatukkaiselle työlle.

- No niin, arvoisat fuksit, nyt seuraa se mitä olette koko illan odottaneet: Haalareiden Juhlallinen Luovutus. Kaikki olivat jännityksestä ja pelonsekaisesta kunnioituksesta hiirenhiljaa

- Jotta me uskaltaisimme luovuttaa nämä maineikkaat haalarit käyttöönnne, meidän täytyy vaatia teiltä tiettyjä asioita, tyttö jatkoi. Te olette jo suorittaneet tiettyjä puhdistausrituaaleja (tässä hän viittasi ilmiselvästi koko illan jatkuneeseen saunomiseen), ja nyt teidän täytyy antaa juhlallinen vakuutus tulevasta toimistanne. Ensin kuitenkin jaamme teille haalarit käteen. Näin tehtiin. Lyhyttukkainen tyttö huuteli fuksien nimiä, jotka kävivät sitä mukaa hakemassa haalarinsa pitkänhuiskealta nuorelta mieheltä ja asettuivat riviin keskelle lattiaa. Taas saatiin nähdä esimerkki logiikan kurssin hyödyttömyydestä. Huolimatta tarkasti systemoidusta kirjanpidosta, eräs fuksineito joutui vastaanottamaan numeroa liian suuret haalarit. Onneksi kokoero ei ollut valtava, vaan neito suostui pitämään ko haalarit omanaan. Vai olisikohan sittenkin syytä vaatia tulevaisuudessa haalareiden jakajalta Kortelaisen diskreetin matikan suoritusta?

Kun haalarit saatiin jaettua, fuksit alkoivat toistaa esilukijana toimivan tytön perässä valaansa:

"Minä N.N. lupaan ja vannon kunnioittaa ja ylläpitää perinteikkäitä Blankon perinteitä, sääntöjä ja mainetta. Kunnioittaa hallitusta ja vanhempia tieteenharjoittajia, kuunnella heidän neuvojaan, sekä itsekin tulevaisuudessa auttaa heikompiä ja nuorempia selviytymään elämästä, maailmankaikkeudesta ja kaikesta.

Lupaan aina lobata voimakkaasti Blankon puolesta, erityisesti tulevalla työpaikallani, sillä **tekkareita emme halua olla, humanisteiksi emme halua tulla, olkaamme siis tollilaisia!**

Huolimatta tulevaisuudestani, lupaan aina suuresti kunnioittaa kaikkia systemoinnin menetelmiä, kaikkia 7:ää OSI-mallin tasoa sekä koodata vain hyvää koodia ja hyvin käyttäytyviä olioita.

Viimeiseksi, vaan ei vähäisemmäksi, lupaan aina auttaa suurta ja mahtavaa, mutta inhimillistä hallitusta sen kaikissa toimissa blankolaisten hyväksi.

Kaiken tämän minä lupaan ja vannon, jotta minusta tulisi hyvä, radioaktiivinen blankolainen, niin pyhä PIOC-sika siinä minua auttakoon.”

- Kolminkertainen eläkön-huuto Blankolle! ELÄKÖÖN! ELÄKÖÖN! ELÄKÖÖN!
Voitte pukea haalarit päällenne, pitkä mies ilmoitti. Alkoi kiihkeä taistelu haalareiden sisälle pääsemiseksi, jossa armoa ei annettu.

- Hei, ota kätesi pois hihastani, joku tokaisi.

- Anteeksi vaan, mutta se on minun vasen lahkeeni, kolmas fuksi puuttui keskusteluun. Hampaat irvessä he yrittivät kiskoa haalareita ylleen. Lopulta he oivalsivat täyttää haalareita suhteessa 1:1 ihmisiin nähden, ja pukeutuminen onnistuttiin viemään loppuun asti. Oi sitä naamojen loistetta, mikä salissa paloi! Tuntui kuin entisen itänaapurimme asukille olisi tarjottu päivä Stockmannilla piikki auki. Innostuneina he hipelöivät uusia vaatteitaan ja suunnittelivat miten peittää erivärisillä merkeillä kauniin, tummansinisen pukunsa.

- Seuraa ylimääräinen ohjelmanumero, julisti pitkä blankolainen mikrofonin saatuaan. Fuksisaunassa menestyksekkäästi esiintynyt ryhmä saa vihdoin palkintonsa, korillisen gepardia!

- Ooooooh, henkäisy kävi läpi talon, kun kori tuotiin esiin. Kutsuessaan ryhmää luokseen, hän näki silmäkulmastaan liikettä, ja kääntyttyään katsomaan hän näki ryhmän riepuuttavan koria lähimmän nurkan taakse, jossa olisi tapahtuva saaliin jako. Kauan ko. operaatio ei näyttänyt kestävän, sillä kohta eräs tyttöfuksi tuli kiikuttamaan pienryhmäohjaajalleen yhtä olutpulloa, joka oli ilmeisestikin jäänyt jaossa yli. Ohjaaja oli erittäin otettu, sillä pullo oli täysi ja ohjaajalta omat juomat loppu

Illan tästä kuluessa eteenpäin liha-annosten edullistuminen ja diskotanssin muuttuminen raskaammiksi tanssia korreloivat voimakkaasti keskenään.

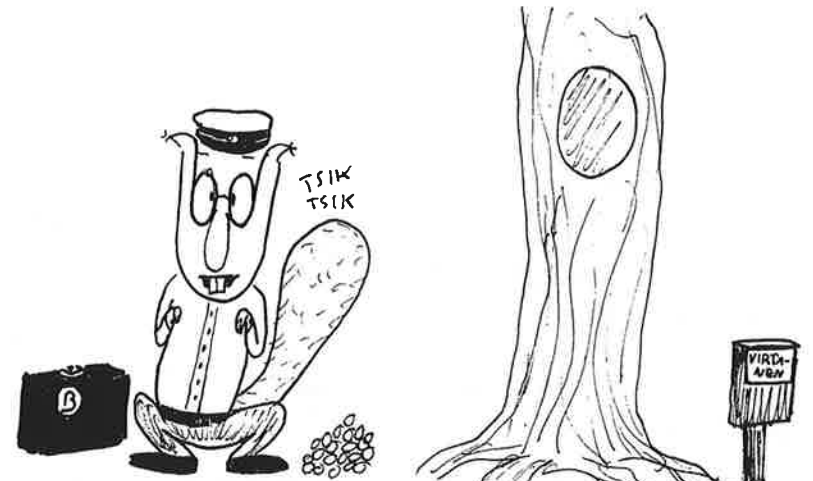
Illan viimeisenä ohjelmanumerona sulavasanaanainen vanhempi tieteenharjoittaja aloitti illan ruokapuolesta huolehtineen sian pään huutokauppaamisen. Lihan herkullisuudesta huolimatta päälle ei ilmaantunut kuinka kaksi varteenotettavaa ostaja ehdoksta: atleettinen blankolainen ja pitkä blankolainen. Huutokauppa oli lyhyt mutta kiihkeä.

- Piä perkele pääs, atleetti kommentoi kun tarjottu hinta ylitti hänen budjettinsa. Pitempi mies vei voiton ja pään. Loppukuun ruokalistasta ei ollut epäselvyyttä.

Kello alkoi jo lähestyä 02:00:a ja pileet alkoivat olla lopussa. Muutama ihminen vielä jaksoi tanssia lavalla nostellen laiskasti jalkojaan, kunnes uupumus ajoi heidätkin istumaan. Pikkuhiljaa loputkin juhlijoista lähtivät ulos sulattelemaan pyöränlukkojaan ja siirtymään kuka kotiinsa nukkumaan, kuka jonkun toisen kotia. Muutama avulias fuksi jäi vielä järjestäjien kanssa siivoilemaan paikkoja hiukan inhimillisempään kuntoon, ennenkuin hekin lähtivät omille teillensä. Talo jäi tyhjäksi. Ei sentään, yksi ihminen jäi nukkumaan Talon sisälle ollakseen seuraavana aamuna vastaanottamassa siivoajaa, joka näin ei voisi löytää ylimääräisiä laatoituksia talon sisältä. Aamulla samat

kolme henkilöä, jotka edellisiltana olivat aloittaneet pileiden valmistelun, myöskin päättivät ne puhdistamalla viimeisetkin merkit edellisen illan tapahtumista. Saaliikseen he saivat yhden henkilöauton verran tyhjiä pulloja, jotka mukanaan he lähtivät kohtaamaan tulevaisuuttaan.

Talo seisoj yksinään järven rannalla kuin mitään ei olisi tapahtunut. Mutta muistoissamme we'll always have Kinkkukarnevaalit.

Sanovat opiskelun olevan pähkinöiden keräämistä. Ihme jos se ei muokkaa ihmistä. 73-95

Tai ainakin...

Blanko r.y.:n Vuosikertomus 1994

1. Yleistä

Yhdistyksen tarkoituksena on toimia tietojenkäsittelyopin opiskelijoiden etujärjestönä ja yhdyssiteenä Oulun yliopistossa ja siten tukea alan opiskelijoiden yhteisiä pyrkimyksiä. Blanko r.y. on Tietotekniikan Liitto r.y.:n jäsen.

2. Hallinto

Yleiskokouksia pidettiin kaksi (vuosikokous keväällä ja vaalikokous syksyllä)

Yhdistyksen kokoonpano oli seuraava:

Puheenjohtaja:	Miikka Putaala
Varapuheenjohtaja:	Teemu Harjumaa
Sihteeri:	Jari Granroth
Rahastonhoitaja:	Päivi Parviainen
Hanslankari:	Miika Pulkkinen
Tiedotusguru:	Mikko With
Ohjelmoija:	Jukka Jokiniva
Opintovastaava:	Kari Salmela (syksystä alkaen)

Syksyllä 1994 hallitus täydensi itseään opetusvastaavalla, joka osallistuu tietojenkäsittelyopinlaitoksen opetuksenkehittämisyöryhmän toimintaan. Vastuulliseen tehtävään valittiin Kari Salmela.

3. Blanko-päivät

Vuonna 1994 Blanko-päiviä ei järjestetty, vaan vuosi käytettiin aikaisempien sotkujen selvittelyyn sekä toiminnan uudelleen järjestelyihin yhdessä POTKY r.y.:n ja EISPO r.y.:n kanssa.

4. Julkaisutoiminta

Blankon jäsenlehti Blankki ilmestyi 4 kertaa. Blankkia jaettiin kaikille halukkaille TOLin ilmoitustaululla. Lisäksi lehteä toimitettiin muiden ainejärjestöjen luettavaksi. Blankin päätoimittajana toimi Mikko With.

5. Kirjanvälitys

Blankon kirjanvälityksessä myytiin omakustannushintaan kurssimateriaaleja, kirjoja sekä levykkeitä. Kirjanvälityksen toiminnasta vastasi excursioryhmä talkoovoimin. Kurssimateriaalin kopiainnista vastasi hanslankariana toiminut Miika Pulkkinen. Vuoden lopulla kirjavälityksen toiminnasta vastaaminen siirtyi exc'94 -ryhmältä exc'96 -ryhmälle.

6. Tiedotustoiminta

TOLin ensimmäinen vuosikurssi esitteli Blankon ja tietojenkäsittelyopin laitoksen toimintaa ABI-päivillä. Esittelystä vastasi Tomi Leppikangas.

7. Urheilu- ja virkistystoiminta

Blankon urheilutoiminta oli perinteiseen tapaan vilkasta. Huikaisevia menestyksiä ei poikkeuksellisesti saavutettu, mutta osallistumisen ilosta nautittiin sitäkin enemmän.

Blankon säännölliset salivuorot olivat ahkerassa käytössä:

Sählyvuorot: ti 16.15 OKL ja ke 20.00 ONK
Sulkapallovuoro: ke 12.00 Linnanmaan liikuntahallilla

Lisäksi Blanko osallistui yliopiston sählysarjaan. Kesällä Blankon joukkue sijoittui pesäpallossa kaupunki-puulaakissa viidenneksi.

Huhtikuussa Blanko vietti yhteistä kiltailtaa OTITien ja Motivan kanssa. Paikalla oli jonkin verran Blankolaisia, runsaasti tietoteekkareita ja ei yhtään kasvatustieteilijää. Kiltailan vietto aloitettiin perinteisellä suunnistuksella, jonka aihe oli tänä vuonna urheilu. Matkaan lähti kuusi joukkuetta, joista kaksi Blankolaista ja neljä OTITlaista. Suunnistus päättyi 45-baariin, jossa oli tarkoitus viettää loppu iltä. Suunnitelmissa koettiin kuitenkin pienoinen takaisku: bändi ei päässyt ajoissa sisään ja niin paikkaa vaihdettiin kesken illan.

Huhtikuussa Turussa järjestettiin VII synergiapäivät, jonne myös joukko Blankolaisia osallistui. Päiviä vietettiin perinteiseen tapaan.

Lokakuussa Blanko osallistui ensimmäiseen ei-teepparikiltojen fuxisuunnistukseen suunnitteluun ja toteutukseen. Fuxisuunnistus oli menestys ja sen toivotaan muodostuvan perinteeksi.

Kuudes päivä lokakuuta Blanko järjesti perinteiset Sikabileet yhdessä Sigma-killan kanssa Teekkaritalossa. Sateisesta säästä huolimatta paikalla oli sängen runsaasti yleisöä. Teekkaritalo oli täynnä ja sika saatiin myytyä.

Blankon pikkujoulua vietettiin joulukuun ensimmäisenä päivänä 45-baarissa. Paikalla oli runsaasti sekä nuorempia, että vanhempia Blankolaisia. Perinteisesti jokaisen vuosikurssin tavoitteena oli esittää oma ohjelmanumeronsa. Kuten aiempinakin vuosina ohjelman taso vaihteli suuresti eri vuosikurssien välillä.

8. Excursiotoiminta

Exc'94-ryhmä luovutti tehtävänsä Exc'96-ryhmälle joulukuussa. Exc'94 ryhmä lähti excursiolle juuri ennen vuodenvaihdetta hajaantuen kahtia matkakohteen mukaan: Ameriikan ja Euroopan ryhmiin.

9. Yhteistyö muiden ainejärjestöjen kanssa

Blanko r.y. on edelleen ainoana ei-teepparikiltana mukana Teekkaritalon jäsenkiltojen toiminnassa. Blankon edustajana talon toiminnasta vastaavassa lupitoimikunnassa toimi Jukka Jokiniva.

Päivi Parviainen
Puheenjohtaja
Blanko r.y.

TERVETULOA

Blanko ry:n sääntömääräiseen VAALIKOKOUKSEEN
torstaina 23.11.1995 klo 11.15 alkaen saliin YL 136

Käsiteltävät asiat:

Hallituksen esitys vuoden 1996 toimintasuunnitelmaksi
Hallituksen esitys vuoden 1996 talousarvioksi
Tilintarkastajien valinta vuoden 1995 tileille
Vuoden 1996 hallituksen jäsenten vaali
Laitosneuvoston jäsenten vaali vuosiksi 1996-1997
Oltermannin valinta

Kahvitarjoilu!

